

**BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 10-02-2020
No. 2020-04280 (V&L)
No. 2020-04278 (RAAD)**

Staan drinken op terrassen: een onzalig idee.

Maastricht beoogt een geciviliseerde stad te zijn. Een stad waarin men rekening met elkaar houdt en men niet in polarisatiedrift geraakt in getouwtrek tussen belanghebbenden aan wie de binnenstad toebehoort.

Hieraan inherent is het streven van uit de lokale overheid regulerend en handhavend op te treden bij ondermeer (geluids-)overlast vanwege de rijk vertegenwoordigde horeca in de binnenstad. Binnenstadsbewoners - zelfs zo benoemde/gefrainde bewoners van dure huizen en appartementen - hebben immers ook rechten op een voor hen leefbare omgeving, die als zodanig ook door de gemeentelijke overheid beschermd dient te worden.

Zo gelden er - niet willekeurig uit de lucht gegrepen - gemeentelijke terrasregels voor horeca uitbaters / bezoekers, die drankconsumptie eenduidig koppelen aan aanwezige zitplaatsen op het betreffende terras. Volstrekt logisch en aanvaardbaar en bovenal noodzakelijk zeker in het geval van drukbezochte terrassen gedurende dag en (late) avond in smalle straten in de binnenstad als o.a. de Koestraat, met boven- en tussenwoningen, in het Jekerkwartier. Er is momenteel in het Jekerkwartier sprake van een (precair) evenwicht tussen belangen vanuit kasteleins en bewoners mede op grond van een convenant en gezamenlijk periodiek overleg met gemeente. Er is hierbij in zekere mate een onderling vertrouwen opgebouwd.

Het blijkt evenwel periodiek noodzakelijk kanttekeningen te plaatsen bij ontwikkelingen die sterk evenwicht verstorend dreigen uit te werken. In een artikel in De Limburger d.d. 06-02-20 "staan drinken op terras moet weer mogen" maken CDA-politici en o.a. student-vertegenwoordigende gemeenteraadsleden, gesteund door representanten uit de horeca, kenbaar dat ze een daartoe strekkende motie gaan indienen in een aanstaande raadsvergadering. En daarbij activistisch ter ondersteuning - middels een petitie - overige horecaondernemers willen gaan benaderen. Men hoopt daarbij blijkbaar dat dit in goede aarde valt, de "bede" bij de raad verhoord wordt en dat dit een "nieuw verbond tussen tap/toog en raadzaal" gaat inluiden.

Het blijft van belang in een dynamische binnenstadomgeving de lusten en lasten te verdelen en daarin een gezond evenwicht tussen belanghebbenden te behouden. Een precaire balans die niet telkens verstoord dient te worden door spontane opwellingen en ingevingen die onrust, spanningen en onvrede oproepen bij binnenstadbewoners. En op welke gronden? Is er buiten jeugdige "expansionistisch terrasdenken" bij studenten en jongeren sprake van een breed ervaren probleem? Is er sprake van onvoldoende horeca- of terrasaanbod voor toeristen, dagjesmensen of inwoners? Onwaarschijnlijk. Eerder lijkt de onderlinge concurrentie groot. Vestiging van nieuwe horecagelegenheden is inmiddels verbonden aan

Raadsronde 11 februari 2020 - Terrassenverordening
Motie van CDA en enkele andere partijen met als onderwerp:
Buiten staan drinken op de terrassen.

tal van rechtvaardige en plausibele eisen. Mogelijk weerhoudt eerder het groot aantal bezoekers van binnenstad en de talrijke evenementen vanwege de samenhangende immense drukte (binnen)stadbewoners van cafébezoek.

Staan drinken op terrassen gaat gepaard met groei van het aantal bezoekers, sterke toename van geluidsintensiteit en drukte leert het verleden. Statafels worden door groepen bezoekers eveneens gebruikt als leeg glasdepots en men zwemt makkelijk van de ene plek naar de andere.

Het huidige “stoelmodel” houdt het aantal bezoekers overzichtelijk op zitplaatsen rond een tafeltje, waarbij ook normale communicatie tussen aanzittenden - ook op gepast geluidsniveau – mogelijk is en voor de hand ligt.

Schier ongebreidelde groeimogelijkheden door staand terraspubliek, al dan niet in bedwang gehouden door afbakeningslinten, biedt ook voor exploiterende partijen vast “ongewilde en onvoorziene prikkels” in de zin van omzetvergroting. Waarmee weer een mechanisme van onderlinge concurrentie in de horeca en collectieve drang tot navolging gestimuleerd wordt. Terwijl de huidige regels eenduidig en generiek zijn. In die zin is het een slechte zaak wanneer de gemeentelijke overheid mocht overgaan tot het toedelen aan de horeca van een perverse prikkel tot omzetvergroting in een terrasbeleid dat ten koste gaat van de binnenstadbewoner.

De gemeenteraad heeft daarmee verantwoordelijkheid en “stuur en rem” in de hand.

Een bezorgde binnenstadbewoner.